

Број: 17-14-1-976-2/18
Сарајево, 09. март 2018. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

Н

BOSNA I HERCEGOVINA			
PREDSTAVNIČKI DOM			
09-03-2018			
PRILUGA			
Мјесто издања	Класификација	Радни број	Број прилоге
01,02	05-2	726/18	

Предмет: Сагласност за ратификацију протокола, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Протокол из 2014. године уз Конвенцију о присилном раду из 1930. године Међународне организације рада.

Будући да је Министарство цивилних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање БиХ овом протоколу, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Борис Буха

MFA-BA-MPP
Broj: 08/1-23-05-2-44746-2/17
Datum: 16.02.2018.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 08-03-2018 20			
Broj prijave	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
14	14-1	976-1	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji Protokola iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada, dostavlja se

U prilogu akta dostavljamo prijedlog odluke o ratifikaciji Protokola iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada.

Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 38. redovnoj sjednici, održanoj 23. augusta 2017. godine, donijelo Odluku o pristupanju Bosne i Hercegovine Protokolu iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 132. sjednici, održanoj 8. februara 2018. godine, utvrdilo Prijedlog o odluke o ratifikaciji navedenog Protokola.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odgovarajućim odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH" broj 29/00 i 32/13), provede postupak ratifikacije navedenog Protokola.

S poštovanjem,

MINISTAR
Igor Crnadak

Prilog: kao u tekstu

Protokol uz Konvenciju 29

PROTOKOL UZ KONVENCIJU O PRISILNOM RADU IZ 1930. GODINE

Glavna konferencija Međunarodne organizacije rada,

nakon što ju je sazvalo Upravno vijeće Međunarodne organizacije rada, u Ženevi i nakon što se sastala na svom 103. zasjedanju 28. svibnja 2014. godine, i

s obzirom da zabrana prisilnog ili obveznog rada čini dio cjeline temeljnih prava, te da prisilni ili obvezni rad krši ljudska prava i dostojanstvo milijuna žena i muškaraca, djevojčica i dječaka, doprinosi održavanju siromaštva i stoji na putu postizanja dostojanstvenog rada za sve, i

prepoznavši vitalnu ulogu koju imaju Konvencija o prisilnom radu iz 1930. godine (broj 29), u daljnjem tekstu „Konvencija“ i Konvencija o ukidanju prisilnog rada iz 1957. godine (broj 105), u borbi protiv svih oblika prisilnog ili obveznog rada, ali da nedostaci u njihovoj provedbi pozivaju na dodane mjere, i

podsjećajući da definicija prisilnog ili obveznog rada prema članku 2. Konvencije obuhvata prisilni ili obvezni rad u svim njegovim oblicima i pojavama i primjenjiva je na sva ljudska bića bez razlike, i

naglasivši žurnost ukidanja prisilnog i obveznog rada u svim njegovim oblicima i pojavama, i

podsjećajući na obvezu članica koje su ratificirale Konvenciju da učine prisilni ili obvezni rad kažnjivim kao kazneno djelo, te da osiguraju da su kazne izrečene zakonom zaista adekvatne i da se strogo izvršavaju, i

imajući u vidu da je prijelazno razdoblje predviđeno Konvencijom isteklo, a odredbe stavki (2) i (3) članka 1., i članci od 3 do 24 se više ne primjenjuju, i

s obzirom da su se kontekst i oblici prisilnog ili obveznog rada promijenili, a trgovina ljudima u svrhu prisilnog ili obveznog rada, koja može uključivati seksualno iskorištavanje, je predmet rastuće međunarodne zabrinutosti i zahtijeva žurno djelovanje radi njegovog učinkovitog ukidanja, i

imajući u vidu da je povećan broj radnika koji su pod prisilnim ili obveznim radom u privatnoj ekonomiji, da su određeni sektori ekonomije posebno ugroženi, te da određene skupine radnika imaju veći rizik postati žrtve prisilnog ili obveznog rada, naročito migranti, i

imajući u vidu da učinkovito i održivo suzbijanje prisilnog ili obveznog rada doprinosi osiguravanju pravedne konkurencije među poslodavcima i zaštiti radnika, i

podsjećajući na relevantne međunarodne standarde rada, uključujući, naročito, Konvenciju o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje broj 87, iz 1948. godine, Konvenciju o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje broj 98, iz 1949. godine, Konvenciju o jednakosti plaća broj 100, iz 1951. godine, Konvenciju o diskriminaciji (zaposlenje i zanimanje) broj 111, iz 1958. godine, Konvenciju o minimalnoj starosnoj dobi broj 138, iz 1973. godine, Konvenciju o najgorim oblicima dječjeg rada broj 182, iz 1999. godine, Konvenciju o migraciji u cilju zapošljavanja (revidirana) broj 97, iz 1949.

godine, Konvenciju o radnicima migrantima (Dopunske odredbe) broj 143, iz 1975. godine, Konvenciju o radnicima u kućanstvu broj 189, iz 2011. godine, Konvenciju o privatnim agencijama za zapošljavanje broj 181, iz 1997. godine, Konvenciju o inspekciji rada broj 81, iz 1947. godine, Konvenciju o inspekciji rada (poljoprivreda) broj 129, iz 1969. godine kao i Deklaraciju MOR-a o osnovnim načelima i pravima na radu (1998), i Deklaraciju MOR-a o socijalnoj pravdi za pravednu globalizaciju (2008), i

ukazujući na druge relevantne međunarodne instrumente, posebice Univerzalnu deklaraciju o ljudskim pravima (1948), Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima (1966), Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima (1966), Konvenciju o ropstvu (1926), Dopunsku konvenciju o ukidanju ropstva, trgovine robovima i institucijama i praksama sličnim ropstvu (1956), Konvenciju UN-a protiv transnacionalnog organiziranog kriminala (2000), Protokol za sprječavanje, suzbijanje i kažnjavanje trgovine ljudima, naročito ženama i djecom (2000), Protokol protiv krijumčarenja migranata kopnenim, morskim i zračnim putem (2000), Međunarodnu konvenciju o zaštiti prava svih radnika migranata i članova njihovih obitelji (1990), Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja (1984), Konvenciju o ukidanju svih oblika diskriminacije žena (1979), te Konvenciju o pravima osoba sa invaliditetom (2006), i

nakon što je odlučila usvojiti određene prijedloge za otklanjanje nedostataka u primjeni Konvencije i ponovo potvrdila da su mjere prevencije, zaštite i pravni lijekovi, kao što su obeštećenje i rehabilitacija, neophodni za postizanje učinkovitog i održivog suzbijanja prisilnog ili obveznog rada, u skladu sa četvrtom stavkom dnevnog reda zasjedanja, i

nakon što je odredila da ovi prijedlozi budu u obliku Protokola uz Konvenciju;

usvaja dana 11. lipnja 2014. godine sljedeći Protokol, koji se može citirati kao Protokol iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine.

Članak 1.

1. Pri provedbi svojih obveza u okviru Konvencije za suzbijanje prisilnog ili obveznog rada, svaka članica poduzima učinkovite mjere za sprječavanje i ukidanje njegove uporabe, pružanje zaštite žrtvama i pristup odgovarajućim i učinkovitim pravnim lijekovima, kao što su obeštećenje, te za sankcioniranje počinitelja prisilnog ili obveznog rada.
2. Svaka članica razvija nacionalnu politiku i akcijski plan za učinkovito i održivo suzbijanje prisilnog ili obveznog rada u dogovoru sa organizacijama poslodavaca i radnika, što uključuje sustavno djelovanje nadležnih vlasti koje je po potrebi koordinirano sa organizacijama poslodavaca i radnika, te drugih dotičnih skupina.
3. Definicija prisilnog ili obveznog rada sadržana u Konvenciji je ponovo potvrđena, a samim tim i mjere iz ovog Protokola uključuju konkretno djelovanje protiv trgovine ljudima u svrhu prisilnog ili obveznog rada.

Članak 2.

Mjere koje treba poduzeti radi sprječavanja prisilnog ili obveznog rada obuhvaćaju:

- (a) obrazovanje i informiranje ljudi, posebice onih koji se smatraju naročito ugroženim, s ciljem da se spriječi da postanu žrtve prisilnog ili obveznog rada;

(b) obrazovanje i informiranje poslodavaca kako bi se spriječilo njihovo upuštanje u prakse koje uključuju prinudni ili obvezni rad;

(c) poduzimanje napora da se osigura da:

(i) se pokrivenost i primjena zakona relevantnih za sprječavanje prisilnog ili obveznog rada, uključujući po potrebi i zakon o radu, primjenjuje na sve radnike i sve sektore gospodarstva; i

(ii) službe inspekcije rada i druge službe nadležne za provedbu ovih zakona budu ojačane;

(d) zaštitu radnika, posebice radnika migranata, od mogućih zloupotrebnih i prevarantskih praksi u procesu regrutiranja i postavljanja na radno mjesto;

(e) pružanje potpore savjesnom poslovanju od strane javnog i privatnog sektora radi sprečavanja i reagiranja na rizike od prisilnog ili obveznog rada; i

(f) tretiranje osnovnih uzroka i faktora koji povećavaju rizike od prisilnog ili obveznog rada;

Članak 3.

Svaka članica poduzima djelotvorne mjere za identificiranje, puštanje na slobodu, zaštitu, oporavak i rehabilitaciju svih žrtava prisilnog ili obveznog rada, kao i za pružanje drugih oblika pomoći i potpore.

Članak 4.

1. Svaka članica osigurava da sve žrtve prisilnog ili obveznog rada, bez obzira na njihovo prisustvo ili pravni status na nacionalnom teritoriju, imaju pristup odgovarajućim i djelotvornim pravnim lijekovima, kao što su obeštećenje.

2. Svaka članica, sukladno temeljnim načelima svog pravnog sustava, poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da nadležna tijela imaju pravo da ne procesuiraju ili izriču kazne žrtvama prisilnog ili obveznog rada zbog njihove uključenosti u nezakonite aktivnosti koje su bili primorani počiniti kao izravnu posljedicu podvrgavanja prisilnom ili obveznom radu.

Članak 5.

Članice međusobno surađuju kako bi osigurale sprječavanje i ukidanje svih oblika prisilnog ili obveznog rada.

Članak 6.

Mjere koje se poduzimaju za primjenu odredbi ovog Protokola i Konvencije se utvrđuju nacionalnim zakonima ili propisima ili ih utvrđuje nadležno tijelo, nakon konzultacija sa dotičnim organizacijama poslodavaca i radnika.

Članak 7.

Prijelazne odredbe stavki (2) i (3) članka 1. i članaka od 3 do 24 Konvencije se brišu.

Članak 8.

1. Članica može ratificirati ovaj Protokol u isto vrijeme ili u bilo koje vrijeme nakon ratifikacije Konvencije, tako što će uputiti svoju formalnu ratifikaciju glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada s ciljem registracije.
2. Protokol stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma na koji su ratifikacije dvije članice prijavljene kod glavnog ravnatelja. Nakon toga, ovaj Protokol za članicu stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma na koji je njena ratifikacija prijavljena i Konvencija je obvezujuća za dotičnu članicu uz dodatak članaka od 1. do 7. ovog Protokola.

Članak 9.

1. Članica koja je ratificirala ovaj Protokol može ga otkazati kada Konvencija bude otvorena za otkazivanje sukladno njezinom člankom 30., putem akta koji se dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada s ciljem registracije.
2. Otkazivanje Konvencije sukladno njezinim člancima 30. ili 32. samo po sebi uključuje otkazivanje ovog Protokola.
3. Svako otkazivanje ovog Protokola sukladno stavku (1) ili (2) ovog članka stupa na snagu godinu dana nakon datuma na koji je prijavljeno.

Članak 10.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada obavještuje sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija, deklaracija i otkazivanja koje su dostavile članice Organizacije.
2. Prilikom obavještavanja članica Organizacije o registraciji druge ratifikacije, glavni ravnatelj skreće pozornost članicama organizacije na datum na koji Protokol stupa na snagu.

Članak 11.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada dostavlja glavnom tajniku UN-a, s ciljem registracije i sukladno članku 102. Povelje UN-a, pune podatke o svim ratifikacijama, deklaracijama i otkazivanjima koja su mu prijavljena.

Članak 12.

Engleska i francuska verzija teksta ovog Protokola su jednako vjerodostojne.

Gore navedeno predstavlja izvorni tekst Protokola koju je propisno usvojila Glavna konferencija Međunarodne organizacije rada tijekom svog 103. zasjedanja koje je održano u Ženevi i proglašeno zatvorenim 12. lipnja 2014. godine.

U POTVRDU TOGA smo dodali svoje potpise 12. lipnja 2014. godine.

Predsjednik Konferencije,

DANIEL FUNES DE RIOJA

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada,

GUY RYDER

Tekst Protokola kakav je ovdje predložen predstavlja točan primjerak teksta ovjeren potpisima predsjednika Međunarodne konferencije rada i glavnog ravnatelja MOR-a.

Ovjeren, točan i potpun primjerak,

Za glavnog ravnatelja Međunarodnog ureda rada